

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Sesijas dokuments

A7-0218/2013

11.6.2013

ZIŅOJUMS

par tiešsaistes azartspēlēm iekšējā tirgū
(2012/2322(INI))

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja

Referents: *Ashley Fox*

SATURA RĀDĪTĀJS

	Lpp.
EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS	3
KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS.....	14
JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS.....	20
KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS	25

EIROPAS PARLAMENTA REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

par tiešsaistes azartspēlēm iekšējā tirgū (2012/2322(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas 2012. gada 23. oktobra paziņojumu „Ceļā uz visaptverošu Eiropas regulējumu tiešsaistes azartspēlēm” (COM(2012)0345),
- ņemot vērā Komisijas 2011. gada 18. janvāra paziņojumu „Attīstīt Eiropas dimensiju sportā” (COM(2011)0012),
- ņemot vērā 2013. gada 11. marta rezolūciju par iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu un korupciju sportā¹,
- ņemot vērā 2012. gada 2. februāra rezolūciju par Eiropas dimensiju sportā²,
- ņemot vērā 2011. gada 15. novembra rezolūciju par tiešsaistes azartspēlēm iekšējā tirgū³,
- ņemot vērā 2009. gada 10. marta rezolūciju par tiešsaistes azartspēļu integritāti⁴,
- ņemot vērā 2012. gada 20. septembra Nikozijas deklarāciju par cīņu pret iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu,
- ņemot vērā Padomes 2010. gada 10. decembra secinājumus un Francijas, Zviedrijas, Spānijas un Ungārijas prezidentūru progresā ziņojumus par azartspēļu un derību regulējumu ES dalībvalstīs,
- ņemot vērā sagatavošanas darbību „Eiropas sporta partnerības” un jo īpaši tādu projektu apkopošanu, kas vērsti uz to, lai nepieļautu iepriekšējas vienošanās par spēļu rezultātu, izglītojot un informējot attiecīgās ieinteresētās personas,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 51., 52. un 56. pantu,
- ņemot vērā LESD pievienoto Protokolu par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu,
- ņemot vērā Eiropas Savienības Tiesas praksi, atbilstīgi kurai īpašajā veiksmes spēļu organizēšanas jomā Tiesa īpaši atzīst patērētāju aizsardzību, nepieciešamību novērst gan krāpšanu, gan mudināšanu uz pārmērīgiem izdevumiem saistībā ar spēli, kā arī vispārīgu vajadzību ievērot sabiedrisko kārtību kā sevišķi svarīgus vispārējas nozīmes iemeslus, ar ko var pamatot pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumus⁵,
- ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2012. gada 22. maija atzinumu,

¹ Pieņemtie teksti, P7_TA(2013)0098.

² Pieņemtie teksti, P7_TA(2012)0025.

³ Pieņemtie teksti, P7_TA(2011)0492.

⁴ OV C 87 E, 1.4.2010., 30. lpp.

⁵ Šajā saistībā skat. spriedumu lietā C-275/92 *Schindler* (57.–60. punkts); lietā C-124/97 *Läärä* un citi (32. un 33. punkts); lietā C-67/98 *Zenatti* (30. un 31. punkts); lietā C-243/01 *Gambelli* un citi (67. punkts); lietā C-42/07 *Liga Portuguesa* (56. punkts); apvienotajās lietās C-316/07, C-358/07 līdz C-360/07, C-409/07 un C-410/07 *Markus Stoß* un citi (74. punkts); lietā C-212/08 *Zeturf Ltd* (38. punkts); lietā C-72/10 *Costa* (71. punkts); lietā C-176/11 *Hit Larix* (15. punkts); apvienotajās lietās C-186/11 un C-209/11 *Stanleybet* un citi (44. punkts).

- ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu un Kultūras un izglītības komitejas un Juridiskās komitejas atzinumus (A7-0218/2013),
- A. tā kā azartspēles nav parasta saimnieciska darbība, jo tā var negatīvi ietekmēt veselību un radīt nelabvēlīgu sociālo ietekmi, tostarp, tieksmi pēc azartspēlēm, grūti aprēķināmas sekas un izmaksas, organizēto noziedzību, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju un iepriekšēju vienošanos par spēles rezultātu; tā kā tiešsaistes azartspēles, ja netiek pietiekami regulētas, var radīt lielāku atkarības risku nekā parastās bezsaistes azartspēles, *inter alia*, tāpēc, ka piekļuve tām ir vienkāršāka un trūkst sabiedrības kontroles, taču saistībā ar šo jautājumu ir nepieciešami papildu izpēte un dati; norāda, ka šo iemeslu dēļ noteikti iekšējā tirgus noteikumi, tostarp uzņēmējdarbības veikšanas brīvība, pakalpojumu sniegšanas brīvība un savstarpējās atzīšanas princips, neliedz dalībvalstīm noteikt savus papildpasākumus spēlētāju aizsardzībai;
 - B. tā kā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 35. pantā ir noteikts pienākums aizsargāt cilvēku veselību, nosakot un īstenojot visu Savienības politiku un darbības;
 - C. tā kā LESD 169. pantā ES ir noteikts pienākums nodrošināt patērētāju augstu aizsardzības līmeni;
 - D. tā kā, ņemot vērā tiešsaistes azartspēļu nozares īpašo specifiku, cilvēku veselības un patērētāju aizsardzībai jāklūst par galveno vadošo principu, izstrādājot ES līmeņa ieteikumus un dalībvalstu tiesību aktus;
 - E. tā kā, ievērojot subsidiaritātes principu, dalībvalstīm ir tiesības noteikt, kā tiek organizēts un reglamentēts tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu piedāvājums saskaņā ar to vērtībām un vispārējas nozīmes mērķiem, ko tās ievēro, tajā pašā laikā ievērojot arī Savienības tiesību aktus;
 - F. tā kā spēļu specifikas un subsidiaritātes principa piemērošanas dēļ tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniegšanu ES līmenī nereglamentē ar īpašiem nozares noteikumiem un uz azartspēlēm neattiecas Pakalpojumu direktīva un Patērētāju tiesību direktīva, taču uz tiem tomēr attiecas vairāki ES sekundārie tiesību akti, piemēram, direktīva par datu aizsardzību, direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju un direktīva par negodīgu komercpraksi;
 - G. tā kā tiešsaistes azartspēļu nozare atšķiras no citiem tirgiem, jo ir saistīta ar riskiem attiecībā uz patērētāju aizsardzību un cīņu pret organizēto noziedzību, kā to vairākkārt atzinusi Eiropas Savienības Tiesa;
 - H. tā kā Eiropas Savienības Tiesa ir apstiprinājusi, ka veiksmes spēļu vai azartspēļu nodrošināšana ir īpaša saimnieciskā darbība, kurai var būt pamatoti piemērot ierobežojumus, atsaucoties uz sevišķi svarīgām sabiedrības interesēm, piemēram, patērētāju aizsardzību, krāpšanas novēršanu, cīņu pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un sabiedriskās kārtības un sabiedrības veselības uzturēšanu; tā kā visiem noteiktajiem ierobežojumiem ir jāatbilst LESD paredzētajiem ierobežojumiem un tiem jābūt samērīgiem ar vēlamajiem mērķiem, un tie nedrīkst būt diskriminējoši;
 - I. tā kā pašlaik vairāk nekā jebkad agrāk dalībvalstīm ir kopīgas vispārējas bažas, proti, par nelikumīgu tiešsaistes azartspēļu negatīvo sociālo un ekonomisko ietekmi valsts līmenī, jo dalībvalstu galvenie mērķi ir aizsargāt nepilngadīgos un sabiedrības neaizsargātos

pārstāvjus, kā arī apkarot atkarību, noziedzību un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas;

- J. tā kā attiecībā uz tiešsaistes azartspēļu pārrobežu raksturu, kā arī riskiem, kas saistīti ar patērētāju aizsardzību, krāpšanas novēršanu un tiesībaizsardzību pret nelikumīgām darbībām, piemēram, nelikumīgi iegūtas naudas legalizēšanu un iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu, rīcībai dalībvalstu starpā un ES līmenī ir jābūt saskaņotākai;
- K. tā kā līdztekus uzraudzības mehānismiem ir jāievieš mehānismi sporta sacensību un finanšu plūsmu rūpīgai pārbaudei;
- L. tā kā pašreiz ir vajadzīgs visaptverošs pārskats par tiešsaistes azartspēļu nozari, proti, ir nepieciešama informācija un dati par vietējiem un pārrobežu, ES un pasaules līmeņa, atļautiem un neatļautiem piedāvājumiem;
- M. tā kā dalībvalstīs tiek izmantoti dažādi tiešsaistes azartspēļu reklamēšanas veidi vai arī tie netiek vispār regulēti,

Tiešsaistes azartspēļu nozares specifika un patērētāju aizsardzība

1. uzskata, ka nolūkā nodrošināt patērētāju, jo īpaši visneaizsargātāko patērētāju, augsta līmeņa aizsardzību, var būt nepieciešams azartspēļu pakalpojumu godīgs un likumīgs piedāvājums, ko saskaņā ar ES tiesību aktiem nosaka dalībvalstis un kas varētu mazināt sociālās izmaksas un azartspēļu kaitīgo ietekmi;
2. brīdina par to, ka azartspēles var radīt bīstamu atkarību, kam būtu jāpievērš uzmanība visos tiesību aktu priekšlikumos patērētāju labā un lai nodrošinātu šā sporta veida integritāti;
3. aicina Komisiju un dalībvalstis rīkoties, lai apkarotu nelegālus azartspēļu piedāvājumus, kuru izcelsme ir dalībvalstu teritorijā; šajā saistībā mudina Komisiju tās plānotajos ieteikumos par patērētāju aizsardzību un reklamēšanu aicināt dalībvalstis vērst izpildes pasākumus pret nelegālu azartspēļu piedāvājumiem;
4. uzskata, ka pastāv bīstama saistība starp ekonomiskā stāvokļa pasliktināšanos un arvien lielāku iesaistīšanos azartspēlēs; uzsver, ka pašreizējie ļoti smagie sociālie un ekonomiskie apstākļi ir veicinājuši ar to saistīto azartspēļu izplatīšanos, galvenokārt nabadzīgāko iedzīvotāju slāņos, un tāpēc uzskata, ka jāveic ar azartspēlēm saistīto atkarību pastāvīga un nepārtraukta uzraudzība;
5. apstiprina, ka tiešsaistes azartspēles ir viens no sporta komerciālas izmantošanas veidiem un ka, tā kā tiešsaistes azartspēļu nozare ar tehnoloģisko jaunievedumu palīdzību arvien paplašinās, interneta specifikas dēļ dalībvalstīm ir grūti kontrolēt šo nozari, līdz ar to rodas risks, ka tiek pārkāptas patērētāju tiesības un ka šī nozare tiek pakļauta izmeklēšanai saistībā ar cīņu pret organizēto noziedzību;
6. uzstāj, ka neatkarīgi no veida, kādā dalībvalstis izlemj organizēt un regulēt tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus valsts līmenī, šajā nozarē jānodrošina sabiedrības veselības un patērētāju augsta līmeņa aizsardzība; aicina Komisiju turpināt pētīt ES līmeņa pasākumus neaizsargātu patērētāju aizsardzībai, ietverot dalībvalstu regulatīvo iestāžu savstarpēju oficiālu sadarbību; uzsver, ka ekspertu grupai būtu jānodrošina, ka nepilngadīgām personām nav iespēju piekļūt tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem; aicina dalībvalstis noteikt pienākumu azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kuri dalībvalstīs veic licencētu darbību, savā tīmekļa vietnē izvietot viegli pamanāmu attiecīgās regulatīvās iestādes logotipu;

7. prasa Komisijai izpētīt, kādus pasākumus varētu veikt, lai pārtrauktu ierasto praksi, saskaņā ar kuru uzņēmumi, kuri ir reģistrēti vienā dalībvalstī, ar satelīta televīzijas vai reklāmas kampaņu palīdzību piedāvā tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus citā dalībvalstī, kurā tie nav licencēti piedāvāt šādus pakalpojumus;
8. prasa, lai azartspēļu pakalpojumu sniedzēji norādītu nepilngadīgām personām paredzētus skaidrus, saredzamus un saprotamus brīdinājumus par to, ka nepilngadīgu personu iesaistīšanās tiešsaistes azartspēlēs ir nelikumīga;
9. uzskata, ka būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka sabiedrības neaizsargātākie pārstāvji azartspēļu dēļ nenonāk vēl lielākās eksistenciālās grūtībās;
10. uzskata, ka, lai izmērītu azartspēļu atkarību un ar dažādiem azartspēļu veidiem saistītos riskus, jāveic papildu izpēte un datu apkopošana; aicina visas dalībvalstis un Komisiju saskaņoti veikt turpmākus pētījumus, lai izprastu azartspēļu radītās problēmas; norāda, ka azartspēļu pakalpojumu sniedzēji ir atbildīgi par to, lai tiktu veicināta atkarības no azartspēlēm novēršana;
11. aicina Komisiju sadarbībā ar dalībvalstīm, attiecīgos gadījumos izmantojot ekspertu grupas palīdzību, pētīt iespējas izveidot visā ES sadarbību starp valstu pašizslēgšanas reģistriem, kuros, *inter alia*, noteikta pašizslēgšana, kā arī personisko zaudējumu un laika ierobežojumi un kuri būtu pieejami valstu iestādēm un licencētiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, lai visi klienti, kas sasniedz viena azartspēļu pakalpojumu sniedzēja pašizslēgšanas ierobežojumu vai pārsniedz noteiktos azartspēļu ierobežojumus, automātiski varētu tikt izslēgti no visiem pārējiem licencētajiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem; uzsver to, ka visos informācijas apmaiņas mehānismos par personām, kurām ir azartspēļu izraisītas problēmas, jāievēro stingri datu aizsardzības noteikumi; uzsver, ka ekspertu grupai ir svarīga nozīme iedzīvotāju aizsardzības pret azartspēļu atkarību veicināšanā;

uzsver, ka, lai informētu patērētājus par viņu pašu azartspēļu darbībām, patērētājam jābūt iespējai jebkurā laikā pirms spēles sākšanas šajā reģistrā apskatīt visu informāciju, kas saistīta ar to iepriekšējām azartspēļu darbībām;
12. iesaka skaidri nodalīt azartspēļu darbību no citiem tiešsaistes izklaides veidiem; pakalpojumi, kuros apvienotas izteiktas azartspēļu jomas iezīmes, jāiekļauj attiecīgo azartspēļu tiesību aktu piemērošanas jomā, un tiem pilnībā jāpiemēro vecuma un identitātes pārbaudes mehānismi;
13. norāda, ka pašregulācijas iniciatīvas var ievērojami veicināt kopējo standartu satūra noteikšanu; atkārtoti apliecina savu nostāju, ka tik jutīgā jomā kā azartspēles pašregulācijas pasākumi var tikai papildināt, bet nekādā gadījumā nevar aizstāt valstu tiesību aktus;
14. aicina Komisiju apsvērt iespēju ieviest obligātu trešo pušu identifikācijas kontroli, lai no spēlēm izslēgtu nepilngadīgas personas vai personas, kuras izmanto viltotu identitāti; iesaka, ka šī kontrole varētu ietvert arī sociālās apdrošināšanas numura, bankas konta informācijas vai cita unikāla identifikatora pārbaudi, piebilstot, ka šāda identifikācija būtu jāveic pirms ikvienas azartspēles sākšanas;
15. uzskata, ka jānodrošina lielāka to programmatūru drošība, kas tiek izmantotas tiešsaistes azartspēlēs, un uzskata, ka būtu jāizveido kopēja ES obligātā sertificēšana, lai nodrošinātu vienotu parametru un standartu ieviešanu;

16. vērš uzmanību uz nepieciešamību izstrādāt efektīvas derību uzraudzības metodes, ņemot vērā straujo tiešsaistes vides attīstību, tomēr arī uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt lietotāju personas datus pret ļaunprātīgu izmantošanu;
17. uzskata, ka tiešsaistes azartspēļu kopējos standartos būtu jāparedz gan pakalpojumu sniedzēju, gan patērētāju tiesības un pienākumi, nodrošinot iedzīvotāju un patērētāju, jo īpaši nepilngadīgu personu un citu neaizsargātu personu, augsta līmeņa aizsardzību un maldinošu un pārmērīgi apjomīgu reklāmu novēršanu; mudina Eiropas azartspēļu pakalpojumu sniedzēju asociācijas izstrādāt un pieņemt pašregulācijas rīcības kodeksus;
18. aicina Komisiju paredzēt savos ieteikumos pienākumu azartspēļu organizatoriem aktīvi veicināt pašierobežojumu iespējas izmantošanu reģistrācijas brīdī, kā arī vairākkārtēju zaudējumu gadījumos;
19. iesaka ieviest vienādus un visā Eiropā vienotus elektroniskās identifikācijas un pārrobežu elektroniskās pārbaudes kopējos drošības standartus; atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu direktīvai par elektronisko identifikāciju un autentifikāciju, kas nodrošinātu elektroniskās identifikācijas sistēmu sadarbības iespēju starp valstīm, kur tās ir ieviestas; tāpēc aicina dalībvalstis pilnveidot un padarīt efektīvāku reģistrācijas un identifikācijas procedūras, jo īpaši tādēļ, lai nodrošinātu efektīvus identifikācijas mehānismus un liegtu neidentificētiem lietotājiem un mazgadīgiem spēlētājiem piekļuvi tiešsaistes azartspēļu produktiem; iesaka dalībvalstīm apmainīties ar paraugpraksi par īstenošanas pasākumiem, piemēram, izveidojot azartspēļu tīmekļa vietņu „baltos un melnos sarakstus”, liedzot piekļuvi nelikumīgām azartspēļu tīmekļa vietnēm, kopīgi nosakot drošus un izsekojamus maksājumu risinājumus un apsverot finanšu darījumu bloķēšanas iespēju, lai aizsargātu patērētājus pret nelikumīgu pakalpojumu sniedzēju darbību;
20. aicina dalībvalstis un azartspēļu pakalpojumu sniedzējus sekmēt atbildīgu reklāmu saistībā ar tiešsaistes azartspēlēm; atzinīgi vērtē Komisijas iniciatīvu pieņemt ieteikumus par atbildīgu azartspēļu reklāmu; aicina Komisiju paredzēt kopējus minimālos standartus, kuri nodrošinātu pietiekamu neaizsargāto personu aizsardzību; iesaka — reklāmai vajadzētu būt atbildīgai, ietvert skaidrus brīdinājumus par azartspēļu atkarības risku un tai nevajadzētu būt ne pārmērīgai, ne arī izcelt saturu, kas īpaši varētu pievērst nepilngadīgu personu uzmanību, jo, izvietojot reklāmu, galvenokārt sociālajos medijos, risks pievērst nepilngadīgu personu uzmanību ir augstāks;
21. prasa noteikt un īstenot pasākumus, kuru mērķis ir dot iespēju bērniem un jauniešiem apgūt un pilnveidot digitālo līdzekļu lietotprasmi; uzskata, ka, ieviešot skolā jauniešiem paredzētus kursus par labāku interneta izmantošanu, varētu panākt, ka lietotāji prot labāk sevi aizsargāt pret atkarību no tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem;
22. uzsver, ka izglītošanai, konsultāciju dienestiem un vecākiem ir svarīga nozīme nepilngadīgo personu informētības līmeņa paaugstināšanā par tiešsaistes azartspēlēm un to sekām;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest efektīvus pasākumus, lai uzlabotu izpratni par azartspēļu atkarības riskiem, jo īpaši pievērsties jauniešiem;
24. prasa, lai sociāli atbildīga tiešsaistes azartspēļu reklāma tiktu atļauta tikai attiecībā uz likumīgiem azartspēļu produktiem; uzskata, ka noteikti nebūtu jāatļauj tāda tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu reklāma, kurā pārspīlēti uzsvēta veiksmes iespēja, tādējādi radot maldīgu priekšstatu, ka iesaistīšanās azartspēlēs ir saprātīga stratēģija personas finansiālā

stāvokļa uzlabošanai; uzskata, ka reklāmā būtu jāietver skaidra informācija par azartspēļu atkarības sekām;

25. uzsver, ka nekaitīgu reklāmas formātu un tās izplatīšanas noteikumu definēšana ir veids, kā novērst 18 gadu vecumu nesasniegušu personu dalību azartspēlēs un cīnīties pret problemātisku un nepārvaramu tieksmi pēc azartspēlēm;
26. uzsver, ka patērētāju aizsardzības pasākumi, būtu jāpapildina ar preventīviem un efektīviem tiesībaizsardzības pasākumiem, lai samazinātu iedzīvotāju saskari ar nelicencētiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem; uzsver, ka ir svarīgi izstrādāt kopīgu „likumīga azartspēļu pakalpojumu sniedzēja” jēdziena definīciju, lai dalībvalstis saskaņā ar ES tiesību aktiem atļautu tikai tādu pakalpojumu sniedzēju darbību, kuri atbilst vismaz šādām prasībām un tādēļ tiek uzskatīti par likumīgiem pakalpojumu sniedzējiem:
 - a) pakalpojumu sniedzējam ir piešķirta licence, kas dod tiesības izvērst darbību spēlētāja dalībvalstī;
 - b) pakalpojumu sniedzējs saskaņā ar jebkurā citā dalībvalstī piemērojamiem tiesību aktiem nav uzskatāms par nelikumīgu pakalpojumu sniedzēju;
27. uzskata, ka reģistrācijas procesā kā obligāts spēlētāja noteikts un iestatīts parametrs būtu jāiekļauj maksimālo zaudējumu ierobežojumi noteiktam laika posmam; šim parametram vajadzētu būt spēlēs, kuras īsā laika intervālā atkārtojas;

Atbilstība ES tiesību aktiem

28. uzsver, no vienas puses, ka tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem vienmēr būtu jāievēro to dalībvalstu tiesību akti, kurās tie darbojas, bet, no otras puses, —dalībvalstīm jāsiglabā tiesības noteikt ierobežojumus, ko tās uzskata par nepieciešamiem un pamatotiem nelikumīgu tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu novēršanai, lai īstenotu valstu tiesību aktu prasības un liegtu nelikumīgiem pakalpojumu sniedzējiem piekļuvi tirgum;
29. atzīst, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstīm ir tiesības noteikt, kā valsts līmenī tiek organizēts un reglamentēts tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu piedāvājums, un ir tiesības piemērot jebkādus pasākumus, ko tās uzskata par nepieciešamiem, pret nelikumīgiem azartspēļu pakalpojumiem, vienlaikus ievērojot ES Līguma pamatprincipus; atzīst, ka šādiem tiesību aktiem jābūt samērīgiem, saskaņotiem, pārredzamiem un nediskriminējošiem; norāda, ka ir nepieciešama saskaņotāka ES politika, lai risinātu problēmas, kas saistītas ar tiešsaistes azartspēļu pārrobežu raksturu;
30. norāda, ka Komisija ir nosūtījusi vēstules vairākām dalībvalstīm, pieprasot plašu informāciju par tajās spēkā esošajiem tiesību aktiem; aicina Komisiju turpināt dialogu ar dalībvalstīm; ņem vērā Komisijas darbu saistībā ar pārkāpumu gadījumiem un sūdzībām, kas iesniegtas par noteiktām dalībvalstīm; aicina Komisiju turpināt sadarbībā ar dalībvalstīm uzraudzīt un īstenot valsts tiesību aktu un prakses atbilstību ES tiesību aktiem un sākt pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm, kuras, iespējams, pārkāpj ES tiesību aktus; ņem vērā dalībvalstu pieņemto lēmumu saistībā ar monopolu izveidi šajā nozarē, ar nosacījumu, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru tie valstīs tiek stingri kontrolēti un tiek nodrošināts īpaši augsts patērētāju aizsardzības līmenis, turklāt to darbībai jābūt saskaņotai ar vispārējas nozīmes mērķiem un konsekventi jāsamazina azartspēļu iespējas;
31. aicina Komisiju, dalībvalstis un ekspertu grupu azartspēļu pakalpojumu jomā izstrādāt saskaņotus pasākumus, stratēģijas, tostarp labas prakses apmaiņu, lai pētītu un risinātu

problēmu saistībā ar izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, ko veic likumīgie pakalpojumu sniedzēji, kuri piedāvā tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus ES tirgū, bet kuru juridiskā adrese ir Eiropas vai ārpuseiropas nodokļu paradīzēs;

32. norāda uz risku, ko varētu radīt patērētāju piekļuve nelikumīgiem tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem; aicina Komisiju un dalībvalstis ar ekspertu grupas azartspēļu pakalpojumu jomā palīdzību apsvērt sociālos zaudējumus, kas varētu rasties, atļaujot regulētas azartspēļu darbības, salīdzinājumā ar sociālajiem zaudējumiem, kas rastos, patērētājiem iesaistoties nelikumīgu azartspēļu pakalpojumu sniedzēju piedāvātajos pakalpojumos;
33. uzsver, ka dalībvalstīm, kuras izlemj atvērt tiešsaistes azartspēļu nozari, jānodrošina pārredzama un juridiski skaidra licences pieteikumu iesniegšanas procedūra, kuras pamatā ir objektīvi un nediskriminējoši kritēriji, pilnīgi ievērojot ES tiesību aktus un nodrošinot pietiekamu un stingru aizsardzību iedzīvotājiem un patērētājiem;

Sadarbība administratīvajā jomā

34. aicina ekspertu grupu azartspēļu pakalpojumu jomā un Komisiju pēc iespējas vairāk sekmēt datu plūsmu starp dalībvalstu regulatīvajām iestādēm, lai dalītos ar paraugpraksi un informāciju, tādējādi veicinot kopējas spēlētāju identifikācijas sistēmas izveidi, īstenošanas pasākumus, kas vērsti pret nelikumīgiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, patērētāju aizsardzību, atbildīgu reklāmu, „balto un melno sarakstu” izveidi un novērstu iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu, kā arī izveidotu pašizslēgšanas mehānismus, kuros ietverti arī personiskā laika un naudas ierobežojumi, kas piemērojami ES; aicina Komisiju nodrošināt ekspertu grupai visplašāko pieejamo zināšanu izmantošanu tās darba attīstības procesā; mudina dalībvalstis Padomes Uzņēmējdarbības un pakalpojumu jautājumu darba grupas forumā atsākt dialogu par tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem;
35. aicina Komisiju ekspertu grupās un apspriedēs vienmēr iesaistīt ekspertus, kuri specializējušies problemātiskas vai patoloģiskas aizraušanās ar azartspēlēm gadījumos;
36. uzskata, ka Eiropas līmenī būtu jāstiprina sadarbība un labākās prakses apmaiņa starp valstu ekspertiem sociālajās un veselības jomās, kuri specializējas patoloģiskas vai problemātiskas aizraušanās ar azartspēlēm gadījumos;
37. uzsver, ka, lai gan veiksmīgas tiesībaizsardzības nodrošināšanai ir svarīga efektīvā informācijas apmaiņa starp izmeklēšanas struktūrām, cīņai pret iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu jāatbilst valsts un Eiropas tiesību aktiem un noteikumiem par datu aizsardzību;
38. mudina dalībvalstis ekspertu grupas ietvaros cieši sadarboties ar Komisiju un savstarpēji, lai koordinētu azartspēļu pārrobežu pakalpojumu neatļauta piedāvājuma apkarošanas darbības un īstenotu rīcības plānu, kas ietverts Komisijas paziņojumā par tiešsaistes azartspēlēm;
39. atzīst, ka dalībvalstu savstarpējā sadarbība ir būtiska, tomēr uzsver, ka ļoti svarīga ir arī ekspertu grupas azartspēļu jautājumā cieša sadarbība ar visām ieinteresētajām personām, tostarp azartspēļu nozares pārstāvjiem un patērētāju organizācijām;
40. uzsver, ka ekspertu grupai ir svarīgi darboties, lai izstrādātu pārredzamākas un vienkāršākas procedūras, kuras ļauj dalībvalstīs atcelt nevajadzīgo administratīvo slogu, kas varētu lieki paaugstināt izmaksas likumīgiem tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu

sniedzējiem valstīs, kas izvēlas atvērt savu tirgu; norāda, ka administratīvā sloga samazināšana nedrīkst radīt apdraudējumu patērētāju aizsardzībai;

41. uzskata, ka būtu jāveic pasākumi, lai tuvinātu nodokļu režīmus attiecībā uz azartspēlēm ar mērķi novērst to, ka neproporcionāli nodokļu ieguvumi veicina tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu izplatīšanos un koncentrāciju;
42. mudina valstu regulatīvās iestādes tajās dalībvalstīs, kuras ir izvēlējušās ieviest licencēšanas sistēmas, apmainīties ar paraugpraksi, kas veicinātu valsts licenču piemērošanu, ietverot azartspēļu aprīkojuma tehniskos standartus; mudina kompetentās valstu regulatīvās iestādes atļaut savā jurisdikcijā tāda azartspēļu uzņēmuma darbību tikai tad, ja minētā uzņēmuma darbība nav pretrunā ar tiesību aktiem citā dalībvalstī, kuras tiesību aktus Tiesa atzinusi par atbilstošiem;

Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana

43. norāda, ka tiešsaistes azartspēles ir vide, kuras pamatā nav skaidra nauda, un ka, ņemot vērā atkarību no trešās puses finanšu pakalpojumu sniedzējiem, ir vajadzīgi papildu aizsargpasākumi pret „naudas atmazgāšanu”; uzsver, ka ir vajadzīga cieša sadarbība starp valsts azartspēļu uzraudzības iestādēm, valsts policiju un valsts tiesībsardzības iestādēm, lai novērstu krimināli sodāmas darbības;
44. aicina Komisiju, dalībvalstis un ekspertu grupu efektīvi vērsties pret nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu; šajā sakarībā atzinīgi vērtē priekšlikumu paplašināt Nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas apkarošanas direktīvas noteikumus, iekļaujot tajā dažāda veida azartspēles, un aicina kompetentās valsts iestādes nodrošināt, lai par visiem aizdomīgiem darījumiem, kas, iespējams, ir saistīti ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai citām krimināli sodāmām darbībām, tiktu ziņots saskaņā ar šo direktīvu;
45. aicina Padomi rīkoties ātri un apņēmīgi un turpināt sarunas par Komisijas priekšlikumu direktīvai par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai (COM(2013)0045), un pievērsties jautājumam par dažāda veida azartspēlēm, tostarp tiešsaistes azartspēlēm, lai novērstu tiešsaistes sporta derību izmantošanu noziedzīgās interesēs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas nolūkos;
46. uzsver, ka uzticamas un nepārprotamas identitātes pārbaudes sistēmas ir galvenie līdzekļi, lai nepieļautu tiešsaistes azartspēļu ļaunprātīgu izmantošanu, piemēram, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu; norāda, ka šāda identitātes pārbaude var sniegt priekšrocības salīdzinājumā ar jau esošajām un topošajām tiešsaistes sistēmām, piemēram, banku un kredītkaršu tiešsaistes identitātes pārbaudes sistēmām;
47. uzskata, ka visi tiešsaistes azartspēļu uzņēmumi, kuri darbojas ES teritorijā, jāreģistrē kā likumīgas ES iestādes;
48. uzsver, ka visām dalībvalstīm ir jānosaka un jāieceļ par tiešsaistes azartspēļu uzraudzību atbildīgā valsts iestāde; uzsver, ka šī iestāde arī jāpilsonvaro iejaukties aizdomīgu tiešsaistes azartspēļu gadījumā; azartspēļu uzņēmumiem arī jānosaka prasība informēt šo iestādi par jebkādu aizdomīgu azartspēļu aktivitāti;

Sporta integritāte

49. uzsver, ka, ņemot vērā iepriekšējas vienošanās par spēļu rezultātu starptautisko būtību, cīņai pret iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu nepieciešama efektīvāka sadarbība

starp visām ieinteresētajām personām, tostarp valsts iestādēm, tiesībaizsardzības iestādēm, sporta nozares pārstāvjiem, azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, azartspēļu regulatīvajām iestādēm, sportistiem un viņu atbalstītājiem, vienlaikus pievēršot uzmanību arī izglītībai un profilaktiskiem pasākumiem; šajā saistībā atzinīgi vērtē neseno 2012. gada Komisijas sagatavošanas darbību, kurā ir atbalstīti starptautiskie izglītojošie projekti, kuru mērķis ir novērst iepriekšēju vienošanos par spēles rezultātu; uzsver, ka iepriekšēja vienošanās par spēles rezultātu notiek gan bezsaistes, gan tiešsaistes azartspēļu tirgos un lielākajā daļā gadījumu tiešsaistes derību rezultātu iepriekšēja sarunāšana tiek īstenota, izmantojot tos azartspēļu pakalpojumu sniedzējus, kuri izveidoti neregulētos tirgos ārpus ES;

50. prasa kā daļu no pašregulējošas iniciatīvas ieviest rīcības kodeksu, kas ietvertu vispārēju aizliegumu visiem tiem sporta pasākumu darbiniekiem (jo īpaši spēlētājiem, treneriem, tiesnešiem, medicīnas un tehniskajiem darbiniekiem, klubu īpašniekiem un vadītājiem), kuri varētu tieši ietekmēt rezultātu, slēdzot derības par savām sacīkstēm vai sporta pasākumiem; šajā saistībā uzsver arī nepieciešamību pēc stingrām un uzticamām vecuma un identitātes pārbaudes sistēmām dalībvalstu līmenī; aicina sporta organizācijas izmantot izglītojošas kampaņas un rīcības kodeksus, lai jau no mazotnes izglītotu sportistus, tiesnešus un amatpersonas par to, ka manipulēšana ar sporta spēļu rezultātiem ir nelikumīga;
51. atzīst, ka centieni apkarot sporta organizāciju iesaistīšanos tādās koruptīvās darbībās kā spēļu rezultātu iepriekšēja pasūtīšana vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, piemēram, rīcības kodeksu izstrāde, jāīsteno attiecībā uz visām ieinteresēto personu grupām (amatpersonām, īpašniekiem, vadītājiem, aģentiem, spēlētājiem, tiesnešiem un atbalstītājiem) un visām organizācijām (klubiem, līgām, federācijām u.c.);
52. aicina dalībvalstis piešķirt lielāku prioritāti korupcijas apkarošanai sportā un uzsver, ka šajā saistībā lielāka uzmanība jāpievērš efektīvai tiesībaizsardzībai; prasa ieviest efektīvus pasākumus valstu līmenī, lai nepieļautu interešu konfliktus, jo īpaši neatļaujot sporta jomā ieinteresētajām personām iesaistīties derībās, kas tiek slēgtas tādu sacensību ietvaros, kuru organizēšanā tās ir iesaistītas; aicina visas sporta pārvaldības struktūras ievērot labas pārvaldības praksi, lai mazinātu risku kļūt par spēļu rezultātu sarunāšanas upuriem; šajā sakarībā aicina Komisiju ņemt vērā Eiropas Padomes darbu, vērtējot noteikta veida derību riskus, un izvērtēt spēles iespējamās spēles posma derību riskus gadījumos, kad sacensību laikā ir iespējams veikt derības, un veikt attiecīgus pasākumus;
53. aicina sporta federācijas un azartspēļu organizatorus iekļaut rīcības kodeksā aizliegumu derību slēgšanai par tā sauktajiem negatīvajiem notikumiem, piemēram, dzeltenās kartītes brīdinājumiem, soda vai brīvajiem sitieniem, spēles vai pasākuma laikā; aicina dalībvalstis un azartspēļu pakalpojumu sniedzējus aizliegt derības sporta spēļu tiešraides laikā, jo ir pierādīts, ka šajā laikā ievērojami palielinās spēļu rezultātu iepriekšējas pasūtīšanas risks, tādējādi apdraudot sporta nozares integritāti;
54. prasa nodrošināt sadarbību un informācijas apmaiņu par aizdomīgām darbībām starp sporta iestādēm, valsts iestādēm, Eiropu un *Eurojust* valsts un Eiropas līmenī saistībā ar aizdomīgām darbībām, lai cīnītos pret noziedzīgām darbībām tiešsaistes pārrobežu azartspēļu jomā;
55. atzinīgi vērtē Komisijas nolūku sekmēt efektīvāku labas prakses apmaiņu par to, kā apkarot iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu; uzsver Eiropas Savienības atbalsta nozīmi pašreizējam darbam Eiropas Padomē, kas vērsts uz starptautiskas konvencijas

izstrādi par sporta integritātes aizsardzību un veicināšanu; uzsver, ka iepriekšēja vienošanās par spēļu rezultātu ne vienmēr ir saistīta ar derībām un ka turklāt ir jāapkaro arī šis ar derībām nesaistītais iepriekšējās vienošanās par spēļu rezultātu aspekts, kas arī rada sporta integritātes problēmas; uzsver nepieciešamību stiprināt sadarbību iepriekšējās vienošanās par spēļu rezultātu novēršanai ES un visas pasaules mērogā; aicina Komisiju uzņemties vadošo lomu globālas platformas izveidē, kas paredzēta informācijas un paraugprakses apmaiņai un kopīgu preventīvo un apkarujošo pasākumu koordinēšanai starp regulatīvajām iestādēm, sporta organizācijām, policiju un tiesu iestādēm, un azartspēļu organizatoriem;

56. uzskata, ka konsekventa kriminālsodu politika ir būtiska Eiropas mēroga pieejai, kas regulē tiešsaistes azartspēļu nozari, un tādēļ mudina dalībvalstis noteikt, ka jebkurš drauds sacensību, tostarp ar derībām saistītu sacensību, integritātei ir noziedzīgs nodarījums, un tādējādi nodrošināt rezultātu krāpnieciskas viltošanas finansiāla vai cita labuma gūšanai aizliegumu; mudina Komisiju rīkoties ES mērogā, vēršoties pret neregulētu tiešsaistes azartspēļu darbību, un atbalstīt cīņu pret spēļu rezultātu sarunāšanu;
57. atzīst, ka dažās dalībvalstīs azartspēles un loterijas ir ievērojams tādu ieņēmumu avots, ko var novirzīt sabiedriskā labuma un labdarības mērķiem, kultūrai, tautas sportam, zirgu skriešanās sacīkstēm un zirgkopībai; turklāt uzsver šā ilgtspējīgā ieguldījuma turpmāko nozīmi un īpašo lomu, kas jāapzinās, apspriežot šo jautājumu Eiropas mērogā; atkārtoti uzsver, ka sporta derības ir sporta sacensību komerciālas izmantošanas veids; iesaka, vienlaikus pilnībā ievērojot dalībvalstu kompetenci šajā jautājumā, ka sporta sacensības būtu jāaizsargā pret jebkādu neatļautu komerciālu izmantošanu, galvenokārt atzīstot sporta pasākumu organizatoru īpašumtiesības, lai nodrošinātu ne tikai taisnīgus ienākumus visu līmeņu profesionālajiem sportistiem un amatieriem, bet arī pastiprinātu cīņu pret krāpšanu sportā, jo īpaši pret iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu;
58. prasa īstenot Komisijas koordinētu ciešāku sadarbību Eiropas līmenī, lai identificētu un aizliegtu tiešsaistes derību pakalpojumu sniedzēju iesaistīšanos tādās nelikumīgās darbībās kā iepriekšēja vienošanās par spēļu rezultātu vai tādās derības par junioru sacensībām, kurās tiek iesaistīti nepilngadīgie, un cer, ka tiešsaistes azartspēļu nozares pārstāvji ievēros šo aizliegumu ar pašregulācijas palīdzību;
59. mudina dalībvalstis apsvērt aizlieguma ieviešanu visu veidu spēles posma norises iepriekšējai pasūtīšanai, piemēram, azartspēlēm saistībā ar sānu sitieniem, brīvajiem sitieniem, iemetieniem un dzeltenajām kartītēm, jo šīs darbības var ļoti vienkārši izmantot spēļu rezultātu iepriekšējā pasūtīšanā;
60. aicina Komisiju ieviest Eiropas līmeņa brīdināšanas sistēmu derību regulatīvo iestāžu vajadzībām, lai ātri varētu apmainīties ar informāciju par sporta pasākumu rezultātu sarunāšanu;
61. atzinīgi vērtē starptautiskus izglītojošus projektus, kas paredzēti, lai pasaules līmenī cīnītos pret iepriekšēju vienošanos par spēļu rezultātu;
62. uzsver, ka sportistiem ir nepieciešami efektīvi aizsardzības mehānismi, lai pretotos korupcijas ietekmei, tostarp jāaizsargā sportistu morālā un fiziskā integritāte, jānodrošina atbilstoši darba apstākļi un jāaizsargā atalgojums vai darba samaksa, un ir nepieciešami arī aizliegumi dalībai dažādu līmeņu sacensībās tām sporta organizācijām, kuras regulāri neizpilda šos noteikumus attiecībā uz saviem sportistiem;

63. uzsver, ka lietas par spēļu rezultātu iespējamu sarunāšanu bieži tiek izskatītas atklātās tiesas sēdēs, kā arī sporta arbitrāžas tiesās un ka abās procedūrās jāievēro starptautisko procesuālo standartu minimums, kas norādīts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantā;
64. prasa pēc attiecīga novērtējuma veikšanas katrā dalībvalstī stingri reglamentēt vai aizliegt bīstamos azartspēļu veidus;
65. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstu valdībām un parlamentiem.

29.4.2013

KULTŪRAS UN IZGLĪTĪBAS KOMITEJAS ATZINUMS

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par tiešsaistes azartspēlēm iekšējā tirgū
(2012/2322(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Ivo Belet*

IEROSINĀJUMI

Kultūras un izglītības komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka nepilngadīgo aizsargāšanai no nonākšanas saskarē ar tiešsaistes azartspēlēm joprojām vajadzētu būt politikas svarīgākajam mērķim; uzsver, ka visās dalībvalstīs ir jāīsteno stingri un ticami standarti attiecībā uz vecuma un identitātes pārbaudēm, pamatojoties uz metodēm, kas dažās dalībvalstīs ir izrādījušās efektīvas, un jānodrošina pienācīga uzraudzība, lai nepieļautu neidentificētu lietotāju un nepilngadīgu spēlētāju piekļuvi attālo azartspēļu produktiem un dalību tajos; norāda, ka ir svarīgi šajā jautājumā dalīties paraugpraksē Komisijas un dalībvalstu starpā;
2. noraida priekšlikumu izveidot tiešsaistes azartspēļu iekšējo tirgu ar pārrobežu produktu piedāvājumu un norāda uz Eiropas Savienības Tiesas konsekvento praksi; apšaubā to, ka ES direktīvai, ar ko nosaka spēlētāju un jauniešu aizsardzības obligātos standartus, būtu pievienotā vērtība; tomēr prasa patiesi īstenot dalībvalstīs jau pieņemtos augstos standartus un aicina dalībvalstu uzraudzības iestādes intensīvāk sadarboties tiesībaizsardzības jomā;
3. prasa noteikt un īstenot pasākumus, kuru mērķis ir dot iespēju bērniem un jauniešiem apgūt un pilnveidot digitālo līdzekļu lietotprasmi; uzskata, ka, ieviešot skolā jauniešiem paredzētus kursus par labāku interneta izmantošanu, varētu panākt, ka lietotāji prot labāk sevi aizsargāt pret atkarību no tiešsaistes azartspēļu pakalpojumiem;
4. uzsver, ka izglītošanai, konsultāciju dienestiem un vecākiem ir svarīga nozīme nepilngadīgo personu informētības līmeņa paaugstināšanā par tiešsaistes azartspēlēm un to sekām;

5. prasa, lai azartspēļu pakalpojumu sniedzēji norādītu nepilngadīgām personām paredzētus skaidrus, saredzamus un saprotamus brīdinājumus par to, ka nepilngadīgu personu iesaistīšanās tiešsaistes azartspēlēs ir nelikumīga;
6. atgādina, ka gandrīz 2 % Eiropas iedzīvotāju cieš no azartspēļu atkarības; pauž bažas par to, ka brīva piekļuve tiešsaistes azartspēļu vietnēm varētu palielināt šo procentuālo īpatsvaru, jo īpaši jauniešu vidū; tādēļ uzskata, ka neaizsargātu patērētāju aizsardzības nolūkā būtu jāveic efektīvi preventīvi pasākumi, piemēram, jānosaka stingri likmju ierobežojumi un spēlētāja paša noteikti zaudējumu ierobežojumi, kā arī dalībvalstīm jāizvērtē ikviens azartspēļu produkts, ko azartspēļu pakalpojumu sniedzēji piedāvā tiešsaistē; šim novērtējumam būtu jāveicina labāka regulējuma izveide vai pat bīstamu azartspēļu produktu aizliegšana, ja tie rada būtisku apdraudējumu neaizsargātam patērētājam;
7. aicina dalībvalstis ieviest azartspēļu produktu obligātu visaptverošu licencēšanu un izveidot valsts regulatīvās aģentūras, lai apkarotu nelikumīgu azartspēļu darbību un korupciju sporta nozarē un licencētu azartspēļu produktus; uzskata, ka šādām aģentūrām būtu cieši jāsadarbojas starptautiskā līmenī;
8. uzsver, ka tiešsaistes azartspēles jo īpaši veicina atkarību, tādēļ ka tiešsaistes azartspēļu dalībnieki saglabā anonimitāti un tiešsaistes azartspēļu pakalpojumi ir pastāvīgi pieejami, kā arī nav nekādas sabiedriskās kontroles, un tādējādi tās daudz vairāk apdraud neaizsargātus patērētājus un jo īpaši jauniešus; uzsver, ka atšķirībā no tradicionālajām azartspēlēm šis atkarības veids minēto pazīmju dēļ nav tik izteikti pamanāms; tādēļ mudina azartspēļu pakalpojumu sniedzējus azartspēļu tīmekļa vietņu sākumlapā obligāti norādīt saiti uz tiešsaistes informāciju par azartspēļu atkarību un iespējām saņemt attiecīgu profesionālo palīdzību;
9. uzskata, ka būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka sabiedrības neaizsargātākie pārstāvji azartspēļu dēļ nenonāk vēl lielākās eksistenciālās grūtībās;
10. aicina Komisiju kopīgi ar dalībvalstīm izpētīt iespēju izveidot kopēju ES pašizslēgšanas mehānismu, ar kura palīdzību spēlētāji varētu brīvprātīgi un vienkāršā veidā izslēgt sevi no visām azartspēļu tīmekļa vietnēm, kas darbojas ES; šāda iespēja būtu skaidri jānorāda visās tīmekļa vietnēs, kas piedāvā tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus;
11. iesaka dalībvalstīm noteikt minimālo procentu likmi, kādā apmērā azartspēļu ienākumi piešķirami organizācijām, kas darbojas atkarības novēršanas vai atkarības jautājumu konsultēšanas jomā;
12. uzskata, ka pastāv bīstama saistība starp ekonomikas krīzes lielākā saasinājuma periodiem un azartspēļu pieaugumu; tādēļ uzskata, ka ilgstoši un pastāvīgi ir jāuzrauga azartspēļu atkarība un ar azartspēlēm saistītas slimības;
13. iesaka skaidri nodalīt azartspēļu darbību no citiem tiešsaistes izklaides veidiem; pakalpojumi, kuros apvienotas izteiktas azartspēļu jomas iezīmes, jāiekļauj attiecīgo azartspēļu tiesību aktu piemērošanas jomā, un tiem pilnībā jāpiemēro vecuma un identitātes pārbaudes mehānismi;

14. vērš uzmanību uz nepieciešamību izstrādāt efektīvas derību uzraudzības metodes, ņemot vērā straujo tiešsaistes vides attīstību, tomēr arī uzsver, ka ir svarīgi aizsargāt lietotāju personas datus pret ļaunprātīgu izmantošanu;
15. uzskata, ka azartspēļu reklāma bieži vien ir neobjektīva un maldinoša un var veicināt neveselīgu un kaitīgu uzvedību, tāpēc uzskata, ka reklāmai vajadzētu būt atbildīgākai un tā būtu jāregulē, lai ierobežotu tās agresīvo ietekmi, kas galvenokārt ietekmē visneaizsargātākos cilvēkus;
16. aicina Komisiju savos ieteikumos par atbildīgu azartspēļu reklāmu iekļaut tiešsaistes azartspēļu reklamēšanas aizliegumu nepilngadīgo un citu neaizsargāto personu mērķauditorijai, jo īpaši sociālajos plašsaziņas līdzekļos, lai nepieļautu nepilngadīgo personu iesaistīšanos azartspēlēs un aizsargātu neaizsargātas personas;
17. prasa, lai sociāli atbildīga tiešsaistes azartspēļu reklāma tiktu atļauta tikai attiecībā uz likumīgiem azartspēļu produktiem; uzskata, ka noteikti nebūtu jāatļauj tāda tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu reklāma, kurā pārspīlēti uzsvēta veiksmes iespēja, tādējādi radot maldīgu priekšstatu, ka iesaistīšanās azartspēlēs ir saprātīga stratēģija personas finansiālā stāvokļa uzlabošanai; uzskata, ka reklāmā būtu jāietver skaidra informācija par azartspēļu atkarības sekām;
18. uzsver, ka nekaitīgu reklāmas formātu un tās izplatīšanas noteikumu definēšana ir veids, kā novērst 18 gadu vecumu nesasniegušu personu dalību azartspēlēs un cīnīties pret problemātisku un nepārvaramu tieksmi pēc azartspēlēm;
19. norāda, ka sporta nozarē no azartspēlēm ir vairāki ienākumu avoti, taču lielākajā daļā dalībvalstu sporta organizācijas gūst salīdzinoši niecīgu peļņu no komerciālajām derību aktivitātēm, lai gan sporta nozare ir galvenā tiešsaistes derību darbības joma; aicina Komisiju īstenot iniciatīvu par sporta sacensību organizētāju īpašumtiesību atzīšanu, lai sporta federācijām tiktu piešķirta taisnīga peļņas daļa; iesaka dalībvalstīm noteikt kopēju minimālo procentuālo daļu no sporta derību ieņēmumiem, kas tiktu taisnīgi novirzīta sporta federācijām, kurām jānodrošina ilgtspējīgs finansējums tautas sporta un dažādu sporta veidu solidaritātes veicināšanai;
20. mudina dalībvalstis nodrošināt, lai daļa no azartspēļu darbības gūto ieņēmumu tiktu piešķirta tautas sporta atbalstam;
21. uzsver, cik būtisks ir finansējums, ko azartspēles nodrošina sabiedriskas nozīmes pasākumiem (sporta, kultūras, sociālo projektu, pētniecības un citiem vispārējas nozīmes pasākumiem); prasa atzīt un ņemt vērā loterijas specifiku un tās sniegtos ilgtspējīgos ieguldījumus sabiedrības labā, īstenojot saskaņotu pieeju ES līmenī; uzsver arī loteriju nozares nozīmību netiešā darbvietu radīšanā;
22. prasa dalībvalstīm, azartspēļu operatoriem un sporta organizācijām vairāk sadarboties Eiropas līmenī, Komisijai koordinējot šo sadarbību, lai identificētu un aizliegtu tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu sniedzēju iesaistīšanos nelikumīgās darbībās, piemēram, spēļu rezultātu iepriekšējā pasūtīšanā, kā arī lai identificētu un aizliegtu tādu pakalpojumu sniedzējus, kuru darbība nav atļauta un kuri tiešsaistes azartspēļu pakalpojumus piedāvā nelegāli; uzsver, ka ir svarīgi risināt šīs problēmas, lai nodrošinātu godīgumu sporta

nozārē Eiropā;

23. mudina Komisiju un dalībvalstis saziņā ar Eiropas Padomi īstermiņā noslēgt vērienīgu saistošu nolīgumu ar trešām valstīm par vispārēju cīņu pret organizēto noziedzību saistībā ar spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu, lai novērstu manipulācijas ar sporta rezultātiem; ierosina izveidot spēļu rezultātu iepriekšējas pasūtīšanas novēršanas vienību centru, kura uzdevums būtu apkopot, apmainīties, analizēt un izplatīt faktus par spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu, krāpšanu un cita veida korupcijas izpausmēm sportā Eiropā un ārpus tās, kā arī apkopot paraugpraksi saistībā ar cīņu pret korupciju sportā un veicināt labas pārvaldības koncepcijas sportā;
24. norāda, ka visās dalībvalstīs par spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu ir paredzēts kriminālsods un ka būtiskākie trūkumi spēļu rezultātu iepriekšējas pasūtīšanas lietu izmeklēšanā ir saistīti ar operatīvo darbību; tādēļ uzskata, ka ir būtiski saskaņot kriminālsankcijas, lai visās dalībvalstīs reglamentētu tiešsaistes azartspēļu nozari; šajā sakarībā aicina Komisiju iesniegt likumdošanas priekšlikumus par noteikumu minimuma izveidi dalībvalstīs attiecībā uz noziedzīgu nodarījumu un sankciju definēšanu saistībā ar nelikumīgām tiešsaistes azartspēlēm un cīņu pret spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu un ar to saistītiem noziegumiem ES līmenī, lai uzlabotu šādu noziegumu atklāšanu, vienlaikus pilnībā ievērojot pamattiesības;
25. uzsver, ka cīņā pret spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu un citiem krāpšanas veidiem sporta nozarē ir jāpievēršas tiesībaizsardzības, izglītošanas un preventīviem pasākumiem, kā arī labas pārvaldības, finanšu un darbības pārredzamības un pārskatbildības pamatprincipu īstenošanai; atzīst, ka ilgtspējīga sporta organizāciju (klubu, līgu un federāciju) pārvaldība mazina risku tām kļūt par spēļu rezultātu iepriekšējas pasūtīšanas upuriem;
26. prasa kā daļu no pašregulējošas iniciatīvas ieviest rīcības kodeksu, kas ietvertu vispārēju aizliegumu visiem tiem sporta pasākumu darbiniekiem (jo īpaši spēlētājiem, treneriem, tiesnešiem, medicīnas un tehniskajiem darbiniekiem, klubu īpašniekiem un vadītājiem), kuri varētu tieši ietekmēt rezultātu, slēdzot derības par savām sacīkstēm vai sporta pasākumiem; šajā saistībā uzsver arī nepieciešamību pēc stingrām un uzticamām vecuma un identitātes pārbaudes sistēmām dalībvalstu līmenī; aicina sporta organizācijas izmantot izglītojošas kampaņas un rīcības kodeksus, lai jau no mazotnes izglītotu sportistus, tiesnešus un amatpersonas par to, ka manipulēšana ar sporta spēļu rezultātiem ir nelikumīga;
27. atzīst, ka centieni apkarot sporta organizāciju iesaistīšanos tādās koruptīvās darbībās kā spēļu rezultātu iepriekšēja pasūtīšana vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācija, piemēram, rīcības kodeksu izstrāde, jāīsteno attiecībā uz visām ieinteresēto personu grupām (amatpersonām, īpašniekiem, vadītājiem, aģentiem, spēlētājiem, tiesnešiem un atbalstītājiem) un visām organizācijām (klubiem, līgām, federācijām u.c.);
28. atgādina, ka cīņa pret spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu sākas ar informācijas izplatīšanu un izglītošanu par spēļu rezultātu iepriekšējas pasūtīšanas ietekmi uz sportistiem, klubiem, līgām un sportu kopumā, tāpēc uzsver, cik nozīmīgi ir izglītēt visas sportā ieinteresētās personas par riskiem, kas saistīti ar derībām sportā un spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu, un atzīst, ka būtiski ir iesaistīt īpašas organizācijas, piemēram,

sportistu savienības un atbalsta tīklus;

29. atzinīgi vērtē starptautiskus izglītojošus projektus, kas paredzēti, lai pasaules līmenī cīnītos pret spēļu rezultātu iepriekšēju pasūtīšanu;
30. aicina sporta federācijas un azartspēļu pakalpojumu sniedzējus paredzēt rīcības kodeksā aizliegumu slēgt derības par tā sauktajiem negatīvajiem notikumiem, piemēram, dzeltenajām kartītēm un soda vai brīvajiem sitieniem; aicina dalībvalstis un azartspēļu pakalpojumu sniedzējus aizliegt derības sporta spēļu tiešraides laikā, jo ir pierādīts, ka šajā laikā ievērojami palielinās spēļu rezultātu iepriekšējas pasūtīšanas risks, tādējādi apdraudot sporta nozares integritāti;
31. aicina Komisiju ieteikumos par tiešsaistes azartspēlēm paredzēt vispārēju aizliegumu attiecībā uz derībām junioru sacensībās, kurās ir iesaistītas nepilngadīgas personas, un sagaida, ka šis aizliegums tiešsaistes azartspēļu nozarē tiks ievērots, pamatojoties uz pašregulāciju;
32. aicina dalībvalstis apsvērt aizlieguma ieviešanu attiecībā uz dažādiem spēles posma rezultātu iepriekšējas pasūtīšanas veidiem, piemēram, azartspēlēm saistībā ar sitieniem no sānu līnijas, brīvajiem sitieniem, iemetieniem un dzeltenajām kartītēm, jo šīs darbības ir ļoti vienkārši izmantot spēļu rezultātu iepriekšējā pasūtīšanā;
33. prasa nodrošināt sadarbību un informācijas apmaiņu starp sporta iestādēm, valsts iestādēm, Eiropu un *Eurojust* valsts un Eiropas līmenī saistībā ar aizdomīgām darbībām, lai cīnītos pret noziedzīgām darbībām tiešsaistes pārrobežu azartspēļu jomā;
34. aicina Padomi rīkoties ātri un apņēmīgi un turpināt sarunas par Komisijas priekšlikumu direktīvai par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un teroristu finansēšanai¹, un pievērsties jautājumam par dažāda veida azartspēlēm, tostarp tiešsaistes azartspēlēm, lai novērstu tiešsaistes sporta derību izmantošanu noziedzīgās interesēs nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas nolūkos;
35. uzsver, ka sportistiem ir nepieciešami efektīvi aizsardzības mehānismi, lai pretotos korupcijas ietekmei, tostarp jāaizsargā sportistu morālā un fiziskā integritāte, jānodrošina atbilstoši darba apstākļi un jāaizsargā atalgojums vai darba samaksa, un ir nepieciešami arī aizliegumi dalībai dažādu līmeņu sacensībās tām sporta organizācijām, kuras regulāri neizpilda šos noteikumus attiecībā uz saviem sportistiem.

¹ COM(2013)0045

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	22.4.2013
Galīgais balsojums	+: 27 -: 0 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Zoltán Bagó, Lothar Bisky, Piotr Borys, Jean-Marie Cavada, Mary Honeyball, Petra Kammerevert, Morten Løkkegaard, Emma McClarkin, Emilio Menéndez del Valle, Marek Henryk Migalski, Katarína Neveďalová, Doris Pack, Chrysoula Paliadeli, Monika Panayotova, Gianni Pittella, Marie-Thérèse Sanchez-Schmid, Marietje Schaake, Marco Scurria, Hannu Takkula, László Tőkés, Helga Trüpel, Gianni Vattimo, Sabine Verheyen, Milan Zver
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Ivo Belet, Stephen Hughes, Seán Kelly

29.4.2013

JURIDISKĀS KOMITEJAS ATZINUMS

Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai

par tiešsaistes azartspēlēm iekšējā tirgū
(2012/2322(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Piotr Borys*

IEROSINĀJUMI

Juridiskā komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. pauž atzinību par Komisijas paziņojumu „Ceļā uz visaptverošu Eiropas regulējumu tiešsaistes azartspēlēm” (COM(2012)0956), uzskatot to par soli, kas nodrošinātu patērētājiem piekļuvi drošiem un atbilstīgi regulētiem tiešsaistes pakalpojumiem, un uzskata, ka efektīvs tiešsaistes azartspēļu nozares regulējums jo īpaši novērstu azartspēļu atkarības risku un nodrošinātu pienācīgu, godīgu, atbildīgu un pārredzamu azartspēļu darbību;
2. uzskata, ka tiešsaistes azartspēļu nozares efektīvam regulējumam būtu jo īpaši
 - jāvirza iedzīvotāju dabiskā tieksme spēlēt, atļaujot reklamēšanu tikai tādā līmenī, kāds tiešām nepieciešams, lai novirzītu iespējamus spēlmaņus uz legāli sniegtiem pakalpojumiem, un nosakot prasību visās tiešsaistes azartspēļu reklāmās sistemātiski iekļaut brīdinājumu par pārmērīgu aizraušanos ar azartspēlēm vai azartspēļu atkarību,
 - jāapkaro nelikumīgo azartspēļu nozare, stiprinot tehniskos un juridiskos instrumentus nelegālo operatoru identificēšanai un sodīšanai un veicinot augstas kvalitātes azartspēļu pakalpojumu likumīgu sniegšanu, un
 - jānodrošina efektīva spēlmaņu aizsardzība, īpašu uzmanību pievēršot neaizsargātām grupām, jo īpaši jauniešiem;
3. norāda, ka tiešsaistes azartspēles ir tāda saimnieciska darbība, kurai nevar pilnībā piemērot iekšējā tirgus noteikumus, proti, brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvību; uzsver, ka saskaņā ar tiesību aktiem par Eiropas iekšējo tirgu, ES

Līgumu principiem un EST judikatūru dalībvalstīm ir tiesības regulēt un uzraudzīt savus azartspēļu tirgus, jo īpaši — sabiedriskās kārtības labad;

4. atgādina, ka, tā kā katrai dalībvalstij ir savi raksturīgie vēstures, sociālie un kultūras faktori, tām būtu jāturpina pašām regulēt azartspēļu darbību savā teritorijā un tādējādi, efektīvi reaģējot, aizsargāt sabiedrisko kārtību, sabiedrību un patērētājus;
5. prasa Komisijai un dalībvalstīm rīkoties, lai apkarotu nelegālus azartspēļu piedāvājumus, kuru izcelsme ir dalībvalstu teritorijā; šajā saistībā mudina Komisiju tās plānotajos ieteikumos par patērētāju aizsardzību un reklāmu aicināt dalībvalstis vērst izpildes pasākumus pret nelegālu azartspēļu piedāvājumiem;
6. apstiprina, ka tiešsaistes azartspēles ir viens no sporta komerciālas izmantošanas veidiem un ka, tā kā šī nozare ar tehnoloģisko jaunievedumu palīdzību arvien paplašinās, interneta specifikas dēļ dalībvalstīm ir grūti kontrolēt tiešsaistes azartspēļu nozari, līdz ar to rodas risks, ka tiek pārkāptas patērētāju tiesības un ka šī nozare tiek pakļauta izmeklēšanai saistībā ar cīņu pret organizēto noziedzību;
7. uzsver valsts licenču nozīmi tiešsaistes azartspēļu operatoriem; šajā sakarā uzskata, ka dalībvalstis spēj vislabāk rīkoties saskaņā ar subsidiaritātes principu;
8. uzskata, ka vienots Eiropas tiesību akts, kas vienādi regulētu visu azartspēļu nozari, nebūtu piemērots subsidiaritātes apsvērumu dēļ, tomēr uzskata, ka dažās jomās piemērojama saskaņota Eiropas pieeja papildus valsts noteikumiem nepārprotami sniegtu pievienoto vērtību, ņemot vērā tiešsaistes azartspēļu pakalpojumu pārrobežu darbību;
9. tomēr atzīst Eiropas Savienības Tiesas konsekvento judikatūru, kurā uzsvērts, ka konsekventi, proporcionāli un bez diskriminācijas jāīsteno un jāveic valsts kontroles un ka tām jāatbilst juridiskajiem mērķiem aizsargāt patērētājus un sabiedrisko kārtību un novērst krāpšanu;
10. atgādina Komisijai, ka, lai nodrošinātu Eiropas tiesību aktu efektīvu piemērošanu, būtiski svarīga ir stingra izpilde un ka tāpēc ir jāievieš efektīvas pārbaudes, lai nodrošinātu valsts tiesību aktu par tiešsaistes azartspēlēm atbilstību ES tiesību aktiem;
11. tāpēc mudina Komisiju līdz pašreizējā pilnvaru termiņa beigām pabeigt izskatīt daudzās pārkāpuma procedūras un sūdzības, no kurām dažas tika sāktas 2007. gadā, un konkrēti rīkoties gadījumos, kad šīs procedūras pārkāpj Līgumu un Tiesas judikatūru;
12. prasa nostiprināt sadarbību starp dalībvalstīm un to iestādēm, jo īpaši attiecībā uz attiecīgiem izpildes pasākumiem un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanu;
13. atzīst, ka dalībvalstu savstarpējā sadarbība ir būtiska, tomēr uzsver, ka ļoti svarīga ir arī ekspertu grupas azartspēļu jautājumā cieša sadarbība ar visām ieinteresētajām personām, tostarp azartspēļu nozares pārstāvjiem un patērētāju organizācijām;
14. vēlreiz apstiprina savu nostāju, ka sporta derības ir sporta sacensību komerciāla izmantošana, un iesaka Komisijai un dalībvalstīm izstrādāt shēmas, lai aizsargātu sporta sacensības no jebkādas neatļautas komerciālas izmantošanas, jo īpaši atzīstot sporta

organizāciju īpašumtiesības uz to organizētajām sacensībām, lai nodrošinātu ne tikai taisnīgus ienākumus visos profesionālā sporta un amatiersporta līmeņos, bet arī pastiprinātu cīņu pret spēļu rezultātu sarunāšanu;

15. atzīst, ka spēļu rezultātu sarunāšana rada nopietnas bažas un bieži ir saistīta ar organizēto noziedzību, kas būtiski apdraud sporta integritāti Eiropas Savienībā; tāpēc aicina Komisiju pastiprināt sadarbību starp galvenajām ieinteresētajām pusēm, piemēram, policiju, sporta organizācijām un derību operatoriem, lai uzlabotu ziņošanu par aizdomīgām derību tendencēm un to izmeklēšanu;
16. aicina Komisiju mudināt sporta pasākumu organizatorus, derību operatorus un publiskās iestādes izstrādāt prakses kodeksu, lai izveidotu mehānismus, kas nepieciešami sporta integritātes saglabāšanai, tostarp noteikumus par šo mehānismu finansēšanu;
17. norāda, ka juridiski saistošas vienošanās starp sporta sacensību organizatoriem un tiešsaistes azartspēļu un derību operatoriem palīdzētu nodrošināt līdzsvarotākas attiecības starp abām pusēm, piemēram, skaidri nosakot mehānismus, kas nepieciešami integritātes panākšanai, nosakot, kuri derību veidi ir atļauti vai nav atļauti, un veicot informācijas apmaiņu starp pusēm;
18. uzskata, ka konsekventa kriminālsodu politika ir būtiska Eiropas mēroga pieejai, kas regulē tiešsaistes azartspēļu nozari, un tādēļ mudina dalībvalstis noteikt, ka jebkurš drauds sacensību, tostarp ar derībām saistītu sacensību, integritātei ir noziedzīgs nodarījums, un tādējādi nodrošināt rezultātu krāpnieciskas viltošanas finansiāla vai cita labuma gūšanai aizliegumu; mudina Komisiju rīkoties ES mērogā, vēršoties pret neregulētu tiešsaistes azartspēļu darbību, un atbalstīt cīņu pret spēļu rezultātu sarunāšanu;
19. brīdina par to, ka azartspēles var radīt bīstamu atkarību, kam būtu jāpievērš uzmanība visos tiesību aktu priekšlikumos patērētāju labā un lai nodrošinātu šā sporta veida integritāti;
20. ņem vērā Eiropas Padomes veiktos sagatavošanās darbus attiecībā uz provizorisko konvencijas projektu par mahināciju novēršanu sporta pasākumos un mudina dalībvalstis atbalstīt šo vērtīgo iniciatīvu;
21. aicina Komisiju iesniegt izraudzītus tiesību aktu priekšlikumus, lai nodrošinātu tiesisko regulējumu, kas radītu juridisko noteiktību likumīgai Eiropas uzņēmējdarbībai un efektīvas dalībvalstu savstarpējās sadarbības shēmas, lai nodrošinātu patērētāju aizsardzību;
22. uzsver, ka, lai gan veiksmīgas tiesībaizsardzības nodrošināšanai ir svarīga efektīvā informācijas apmaiņa starp izmeklēšanas struktūrām, cīņai pret spēļu rezultātu sarunāšanu jāatbilst valsts un Eiropas tiesību aktiem un noteikumiem par datu aizsardzību;
23. aicina Komisiju un dalībvalstis ieviest efektīvus pasākumus, lai uzlabotu izpratni par azartspēļu atkarības riskiem, jo īpaši pievēršoties jauniešiem;
24. aicina Eiropas Komisiju apsvērt „baltā saraksta” ieviešanu, kas ļautu patērētājam atšķirt licencētus Eiropas operatorus no operatoriem, kas nav Eiropas operatori;

25. uzsver, ka lietas par spēļu rezultātu iespējamu sarunāšanu bieži tiek izskatītas atklātās tiesas sēdēs, kā arī sporta arbitrāžas tiesās un ka abās procedūrās jāievēro starptautisko procesuālo standartu minimums, kas norādīts Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. pantā;
26. aicina dalībvalstis izstrādāt vienādus un visā Eiropā kopējus standartus par tiešsaistes elektroniskās identitātes pārbaudes pakalpojumiem; norāda, ka tiešsaistes azartspēļu operatoru vienotu reģistrācijas procedūru izveidei ir svarīga nozīme nelegālu pakalpojumu turpmāka pieauguma novēršanai; tāpēc prasa saskaņot un padarīt efektīvākas pārbaudes un reģistrācijas procedūras.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	25.4.2013
Galīgais balsojums	+: 17 -: 6 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Luigi Berlinguer, Sebastian Valentin Bodu, Christian Engström, Marielle Gallo, Giuseppe Gargani, Sajjad Karim, Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Alajos Mészáros, Bernhard Rapkay, Evelyn Regner, Dimitar Stoyanov, Rebecca Taylor, Alexandra Thein, Cecilia Wikström, Tadeusz Zwiefka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Piotr Borys, Eva Lichtenberger, Angelika Niebler, József Szájer
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jürgen Klute, Jacek Olgierd Kurski, Isabelle Thomas

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	30.5.2013
Galīgais balsojums	+: 32 -: 3 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Claudette Abela Baldacchino, Pablo Arias Echeverría, Adam Bielan, Preslav Borissov, Jorgo Chatzimarkakis, Birgit Collin-Langen, Lara Comi, Anna Maria Corazza Bildt, António Fernando Correia de Campos, Cornelis de Jong, Vicente Miguel Garcés Ramón, Evelyne Gebhardt, Małgorzata Handzlik, Edvard Kožušník, Toine Manders, Hans-Peter Mayer, Sirpa Pietikäinen, Phil Prendergast, Mitro Repo, Zuzana Roithová, Heide Rühle, Christel Schaldemose, Catherine Stihler, Róza Gräfin von Thun und Hohenstein, Barbara Weiler
Aizstājeji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jürgen Creutzmann, Ashley Fox, Ildikó Gáll-Pelcz, Anna Hedh, Roberta Metsola, Marc Tarabella, Kyriacos Triantaphyllides, Sabine Verheyen, Josef Weidenholzer
Aizstājeji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Stanimir Ilchev